

HERENCSENYI

HERENCSENY KÖZSÉG KÖZÉLETI
NEGyedÉVES LAPJA

2012. NYÁR

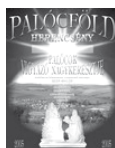
Hírmondó

Közösségben élni!

Az ember nem lehet annyira szegény, hogy legalább vágyai ne legyenek. Így van ez a világ kezdete óta. S az ember arra is rájött, hogy a vágyait önmaga nehezen tudja megvalósítani, olyan társakkal kell szövetkeznie, akik hasonló célokat tűznek ki maguk elé. Így alakultak ki az első települések vagy 10–20 ezer évvel ezelőtt, vagy talán még sokkal régebben, csak azoknak a közös élettereknek nem találtuk meg a nyomait.

Ilyen közös vágyak érdekében alakultak régen a mi falvaink, így Herencsény is. Vannak történések, akik szerint a fenyegetettség – félelem a természet erejétől, az éhínségtől, az ellenségtől –, terelte össze elődeinket. Talán így volt, talán nem! Mindenesetre később az emberek már természetesnek vették, hogy együtt élnek, közösek a céljaik, és ezek érdekében mindenki által elfogadott íratlan törvényeik – szokásaik – vannak. A fiatalok már ebbe születtek bele, a szokásokat természetesnek vették, azok igazságosságában nem kételkedtek, pedig ezek jó része korlátozó-fegyelmező jellegű volt.

Jelenkori boldogtalanságunk oka éppen az, hogy megtagadtuk vagy elveszítettük szokásainkat, belső törvényeinket, értékrendünket, ezáltal megszűntünk közösség lenni. Még egy fél évszázada szinte hiánytalanul léteztek faluközösségünk belső törvényei, szokásrendszere, ezáltal nagyszüleink-szüleink valahogy elviselték a Rákosi korszak beszolgáltatásait, majd a téesz szervezés folytán a családi gazdaság elkobzását. Akkor még létezett a több generációs nagycsalád, a népes rokonság, az emberek életét a bölcsőtől a sírig meghatározó-terelgető szokásrendszer. Tudtuk, hogy kell viselkedni, ha gyermek születik a rokonságban, ha bér-málkodik, ha párt keres magának, ha megházasodik, ha megöregszik és ha meghal. Tudtuk mi a kötelességünk, ha betegség, tűz, vagy egyéb csapás ér valakit a faluban.

MEGHÍVÓ

Eltelt egy év, ismét eljött a **Herencsényi Palóc Búcsú** ideje. Ezúton tölmácsoljuk **Herencsény polgárainak meghívását**. Közösségünk a Palócok vigyázó Keresztjének felállítására óta hetedszer hívja testvéreit, barátait, hogy együtt imádkozzunk a Mindenhatóhoz: erősítsen meg minket palócságunkban – hitünkben, gyökereinkben –, mert az ember ezek nélkül gyenge és esendő, de Istent és őseit tisztelő közösségként hegyeket mozdíthat meg.

Az idei Herencsényi Palóc Búcsút, az Európa a Polgárokért Testvértelepülési Találkozót és a Falunapot 2012. július 7–8-án, szombaton és vasárnap tartjuk.

A Palócföld **Hagyományörző és Vidékfejlesztési Alapítvány, Herencsény Község Önkormányzatának Képviselő-testülete** nevében kérjük, tisztelje meg rendezvényünket, biztassa szeretteit, ismerőseit a búcsún való részvételre, aki teheti, öltse fel szép népviseletét.

2012. július 5–6. (csütörtök–péntek)

Testvértelepülések: Podivin (Csehország), Szaflary (Lengyelország), Csáb (Szlovákia), Kalonda (Szlovákia), Haraszi (Horvátország) küldöttségeinek fogadása és a programok megbeszélése. Partnerségi okmányok aláírása civil szervezetek között.

2012. július 7. szombat
A Herencsényi Palóc Búcsú napja

9.00–10.00

Gyülekező Herencsény központjában a szabadtéri színpadnál.

9.30 A vendégek üdvözlése: Balla Mihály országgyűlési képviselő, az Országgyűlés Külügyi Bizottságának elnöke üdvözlő a megjelenteket. Vagyóczky József esperes megáldja zárandokmenet tagjait.

10.00 A búcsúsok menete elindul a Gyűrki-hegyre.

A falvakból érkezett szervezett csoportok a herencsényiek után egymást követik. Az egyes falusi csoportokban elől haladnak a népviseletben öltözöttek, lengyel, cseh, szlovák, horvát vendégeink, majd a civil ruhások. Azok a vendégek, akik egyéni program szerint érkeztek, az egyes falvak civil résztvevői közé állnak. A vonulás útvonala 2,9 kilométer.

11.00–13.00

Szabadtéri ünnepi szentmise a Palócok Vigyázó Keresztje előtt.
Énekelnek: a csábi Szeder Fábán Dalegylet, Szaflary küldöttei.

Ma már a gyermekeinknek nincsenek meg (vagy egészen másfélék, idegen világból vettek) a párválasztási szokásaik, nem házasodnak, ha mégis a lakodalmat étteremben rendezzük, a temetést szolgáltatóra bizzuk. Mindez látszólag kényelmes, de egyúttal el is gyávulunk benne. Már ha akarnánk sem tudnánk (vagy ha mégis megpróbálnánk, nagyon nehezen menne) a régi hagyományos módon egy lakodalmat megrendezni. Mindez elszomorító, de egyúttal büszkeséggel is tölthet el minket, herencsényiekét.

Bár ezek a társadalompusztító szokások minket is elértek, megnyomorítottak, mégis mi még ellenállunk küzdünk. Amikor tüzeset történt, tudtuk mi a dolgunk, mindig van jelentkező a szemétszedésre, egyéb falusi közösségi munkákra, és hát rendszeresen és örömmel számolhatunk e a közös ünnepeinkről, megmozdulásainkról. Van még futballcsapatunk, hagyományőrző körünk, és itt ez a negyedévente megjelenő újság is. A közösségi létünknek azonban legfőbb bizonyítéka a Palóc Búcsú és Falunap, amely csekély lélekszámunk ellenére a megye egyik jelentős programja.

Lapunkban olvashatják a rimóci gyalogbúcsúsok levelét, amely a legnagyobb dicsőretet tartalmazza, amit kaphatunk: A házigazdák éveken át ugyanazzal a szeretettel és tisztelettel fogadják a zarándokokat akár öten, akár százan érkezünk hozzájuk. Egyik zarándoktársunk úgy fogalmazott, hogy „érezni lehet a szeretetet”. Így van, így érezzük, amikor a zarándokok elé jönnek a település vezetői és köszöntik az érkezőket. Az ember torkában gombóc, szemeiben könny, szívében szeretet, amikor közösen bevonulunk a Fonóhoz. Ilyenkor mindig eszünkbe jut, hogy bármilyen nehéz is az élet, élnek még „jó palócok”, nincs veszve ez az ország.

Hallom olykor a faluban, hogy ha polgármesterasszonyunk és a körötte lévő lelkes csapat nem lenne, akkor nem lenne itt semmi. Igen így van! De nekünk van Polgármesterasszonyunk, van megfontolt, éretten, országos kitekintéssel gondolkodó értelmiségünk, vannak – ha kevesen is – becsvágyó fiataljaink, szorgalmas, tevékeny aktivistáink, akik hisznek abban, amit a rimóciak olyan szépen megfogalmaztak. Lehetnének többben is, de így is közösség vagyunk. Vannak közös vágyaink, céljaink, amelyek cselekedetekben és eredményekben is megjelennek. Tehet ennél többet egy kis falu maroknyi embere? Azt hiszem nem, legyünk erre nagyon büszkék!

Pekár István

A misét Dr. Beer Miklós váci megyés püspök celebrálja, ünnepi beszédet mond, Szent Péter Haraszi falu (Horvátország) református lelkésze, megyénk képviselőjében Becsó Zsolt a Nógrád Megyei Önkormányzat Közgyűlésének elnöke, országgyűlési képviselő és Klenóczky Sándor építész mérnök, áldást ad Klenóczky Sulyok Anna evangélikus lelkész. A mise során a palóc falvak népviseletes küldöttei egy hitünkért, nemzetünkért, palócságunkért elmondott könyörgés mellett – a községükből hozott – virágot, vagy amennyiben korábban nem vettek részt a Palóc Búcsún, egy marék földet helyeznek a kereszt tövéhez. Ugyanekkor vendégeink is elhelyezik a magukkal hozott földet. A szentmisét követően a szervezetek, egyesületek képviselői is elhelyezhetik koszorújukat. A civil résztvevők a mise végét követően az elvonulás előtt helyezhetik el virágaikat.

Kulturális műsorok a szabadtéri színpadnál

- 15,00 Köszöntő.
Csáb, Kalonda; Podivin és Szaflari testvérközségeink üdvözlése.
A Haraszi küldöttség köszöntése.
- 15,30 A Kartali Könyves Kálmán Nyugdíjas Egyesület műsora
- 16,00 A Herencsényi Hagyományőrző Csoport és Bartus Józsefné népművészet mestere és Kultúra Lovagja mese előadása
- 16,15 Az Ilinyi Hagyományőrző Csoport műsora
- 16,30 A Bujáki Ószirósák Nyugdíjas Baráti Köre műsora
- 17,00 A kalondai Pitypang Néptáncsoport műsora
- 17,30 Az Amatőr Fiatalok Társulatának előadása
- 18,00 A podivini küldöttség ének és zenei előadása
- 18,30 A Haraszi testvértelepülésről érkezett néptáncsoport előadása
- 19,00 A szaflary-i küldöttség műsora
- 19,45 MC HAWER és TEKKNŐ szórakoztató műsora
- 21,30 Sláger Tibó szórakoztató műsora
- 22,00 Szabadtéri bál – élőzene – tűzijáték

A focipályán

- 18,00 Barátságos futballmérkőzések a testvértelepülésekkel
Szabadtéri színpad környékén egész nap kézműves vásár

2012. július 8. (vasárnap) FALUNAP

Sportpálya – salakpálya

- 11,00 Helyi – és testvérközségek népi gasztronómiai ételeinek elkészítése

Szabadtéri színpadnál:

- 11,00 Hivatalos megnyitó, a testvértelepülések köszöntése, a partnerségi okmány aláírása
- 14,00 Szinetár Dóra és Bereczki Zoltán művészpár előadása
- 15,00 A testvértelepülések kulturális műsora
- 16,00 A herencsényi óvodások műsora
- 16,20 A Szent István Keresztény Általános Iskola tanulóinak néptánc előadása
- 16,40 A Palóc Néptánc Együttes műsora
- 17,10 A Tiszavirág Hagyományőrző Csoport műsora
- 17,25 A Cserhátsurány Hagyományőrző Csoport műsora
- 17,40 A Palóc Néptánc Együttes előadása
- 18,00 A Cserháthalápi Hagyományőrző Csoport műsora
- 18,15 A Szandai Dudások Hagyományőrző Csoportjának műsora
- 18,30 AGRA hastáncosnő és tanítványai műsora
- 19,00 SORRY N együttes könnyűzenei előadása
- 20,00 DJ. SZATMARI és JUCUS discoval egybekötött műsora

A focipályán:

- 16,00 Barátságos futballmérkőzés: Csáb – Herencsény

Amikor évekkal ezelőtt legelőször vettünk részt a herencsényi Palóc búcsún, nem gondoltuk volna, hogy egy-két év múlva már közel százan megyünk a Palócok Vigyázó Nagykeresztjéhez július első szombatján. Az első alkalommal öten voltunk, négy rimóci és egy nógrádsipeki ember, aki tulajdonképpen átvezetett minket Sipekről Herencsénybe. A következő évben a zarándoklat előtt kitisztítottuk az utat és zöld kereszttel jelöltük meg, hogy egyértelmű legyen, merre kell menni, a herencsényiek pedig lekaszálták a fűvet, hogy könnyebb legyen a gyaloglás.

A „Keresztől a keresztig” gyalogzarándoklat a Rimóc központjában lévő Kőkeresztől indul és a herencsényi Palócok Vigyázó Nagykeresztjéhez való zarándoklat után, itt is ér véget számunkra. Itt van ugyanis az indulás reggel fél 6-kor és a hazaérkezés este 7 óra után.

A reggel mindig izgalommal indul, hiszen kíváncsian várjuk, kik jönnek, hányan leszünk, milyen lesz az út. A közös imádkozás után indulunk útnak, hogy 7 órára már Nógrádsipeken találkozzunk a sipekiekkel, varsányiakkal és az utóbbi alkalommal már az ilinyiekkel is. S ha még számoljuk a hozzánk csatlakozó szécsényieket is, akkor mondhatjuk, hogy 5 település összefogásával indulunk útnak Sipekről reggel 7 órakor. A különböző települések képviselői viszont eggyé válnak mire a herencsényi földekre lépünk. Ekkor már nem nézzük, ki honnan indult, ekkor már csak Mi vagyunk, a gyalogbúcsúsok. Az út nem rövid, de nem is hosszú. Kellő idő van az imádkozásra, éneklésre, a baráti beszélgetésekre, olykor az ismerkedésekre. Sokszor kiderül, távolról rokonok is vagyunk, vagy éppen közös ismerősöket találunk. Az út nem nehéz, de nem is könnyű. Vannak emelkedők, hogy érezzük, tennünk kell azért, hogy eljussunk oda, ahová tartunk. Nincs búcsú, amikor fel ne vetődne valakiben,

A zarándokok szemével

hogy őseink is ezen az úton halhattak, amikor még nem voltak kocsik, buszok.

Van egy pont, egy emelkedő, talán félúton, amelyre ha felérünk, kipirosodva állunk meg és egy csodálatos kép tárul elénk. Ekkor már tudjuk, hogy átléptük a képzeletbeli határt, hiszen már látni a herencsényi dombokat, a fehérlő keresztet. Ekkor már közel járunk és tudjuk, talán az elmúlt évek tapasztalatai miatt érezzük is, hogy várnak minket. A házigazdák éveken át ugyanazzal a szeretettel és tisztelettel fogadják a zarándokokat akár öten, akár százan érkezünk hozzájuk. Egyik zarándoktársunk úgy fogalmazott, hogy „érezni lehet a szeretetet”. Így van, így érezzük, amikor a zarándokok elé jönnek a település vezetői és köszöntik az érkezőket. Az ember torkában gombóc, szemében könny, szívében szeretet, amikor közösen bevonulunk a Főnöhoz. Ilyenkor mindig eszünkbe jut, hogy bármilyen nehéz is az élet, élnek még „jó palócok”, nincs veszve ez az ország.

A beérkezéssel még nem ért véget utunk, hisz itt csatlakozva a többi településhez és a herencsényiekhez, kis pihenő után indulunk a Gyürky-hegyre. Nagy meglepetés volt számunkra a házaik elé kiálló kedves herencsényiek, a búcsúsokat kínáló kedves emberek önzetlensége is. Példáknént lehetne

bemutatni sok településen, hogy tessék, ilyen a herencsényi összefogás és vendégszeretet.

A településről kiérve jön az utolsó szakasz, amikor már csak a keresztet látjuk magunk előtt. A keresztet. Amelyre ha felnézünk, arra gondolunk, hogy ez igen, ennek itt van jó helye, innen messzire ellátszik és a Gyürky-hegy tetejéről még sokáig fogja hirdetni Isten dicsőségét és a palóc emberek hitét.

A kereszt lábánál lévő szentmise azzal a csodálatos kilátással párosulva egyedülálló, feltöltő élmény és van egy pillanat, amikor a búcsúsok a hozott koszorúikat, a földeket, virágokat helyezik el a kereszt lábánál. Akkor mind eggyé válnak. Ez az, amiért érdemes minden évben útra kelni.

Volt év, mikor száraz hőségben, de volt, amikor sáros utakon, esőben mentünk. A tavalyi gyalogbúcsú elmaradt a rossz idő miatt, de többen valljuk, ilyen még egyszer nem fordul elő. Legyen bármilyen rossz az idő, sáros az út ez nem lehet akadály, mert hisszük, hogy jó helyre megyünk hitünket, palócságunkat, magyarságunkat megvallani. Példát mutatni másoknak, és hidat verni ember és ember között.

Hála és köszönet a herencsényieknek, akik megmutatták, hogyan lehet a XXI. században hagyományt teremteni. Köszönjük azt a szeretetet, amit évről évre kapunk Önöktől, Tőletek. Köszönjük a finom ebédet, a kedves vendéglátást, az üdvözlő és útnak eresztő szavakat, mosolygó arcokat. Köszönjük, hogy minden évben meghívnak minket, számítanak ránk. Így még nagyobb örömmel indulunk útnak, hiszen tudjuk, hogy várnak minket. Köszönjük a lehetőséget, az élményt és az összetartozás érzését! Tartsa meg Önöket, Titeket a Teremtő sokáig erőben, egészségben, hogy még számos Palóc búcsúban találkozhasunk és vallhassuk meg együtt hitünket.

Őszinte szeretettel:
Vincze Nikolett és Beszkid János

Egy kis falu nagy álma

Nehezen hihető, de Magyarország legnagyobb mező- és erdőgazdasági szakképzési programja a 650 lelkes Nógrád megyei Herencsényben folyik. A program indulását kétévnyi szervezőmunka előzte meg: sok-sok tárgyalás, több ezer kilométernyi utazás, valamint átgondolt marketing. Az utóbbi révén több mint százezer ember szerezhetett tudomást a programról. A programmal a kis falu, ahol közel két évtizede általános iskolai oktatás sem folyik, olyan mező- és erdőgazdálkodási képzésben jeleskedő városokat előzött meg, mint Karcag, Győr, Sopron, Kaposvár, Szeged, Debrecen.

sek ingyenesek, a szakképzésben résztvevőknek viszont be kell fizetni a képzés költségét, majd a tanfolyam elvégzése után visszaigényelhetik az összeget. Mivel a képzésre jelentkezők jó része nem tudta volna előre befizetni a tandíjat, az egyik legjelentősebb nemzetközi oktató céget sikerült meggyőzőnm, hogy kamatmentesen finanszírozza meg a képzésben résztvevők oktatási költségét.

termesztés, az állattartás valamint az intenzív növénytermesztés területén.

Az elmúlt időszakban magam is sok céget, vállalkozást kerestem meg belföldön és külföldön egyaránt, hogy a képzésben résztvevők tudása azonnal pénzre váltható legyen. A hangsúly a minden részletre kiterjedő szervezésen van. Ha nincs megfelelő területi elemzés, stratégia, kommunikáció, a program kudarcra van ítélve. Több hazai és külföldi cég lehetőséget lát szakképzésben, és a közeljövőben szeretnének letelepedni a térségben. Vannak, akik cselekedtek is, biokertészetek, állattartók, erdőgazdálkodási vállalkozások jelentek meg. A tanfolyamot elvégzők közül többen vásároltak mező- és erdőgazdasági gépeket, ezeket nyilván a gépkezelői bizonyítványok ösztönözték. Sokan kezdtek méhészkedni, többen főállásban.

Külön öröm a számomra az erdőgazdálkodási cégek megjelenése. E tevékenység számos embert foglalkoztat, becslésem szerint ez év végéig 150–200 személy találhat munkát a megyében. Az erdőgazdálkodás hatalmas potenciálja a megyének, Nógrád az ország legerdősültebb megyéje, területének közel fel erdő. A fenntartható erdőgazdálkodás szempontjait figyelembe véve a hazai erdőkből évente 9 millió m³ lenne kitermelhető, de évek óta csak 7 millió m³ faanyagot termelnek ki ténylegesen.

A mezőgazdasági kis és középvállalkozások részéről gyakran megfogalmazódik, hogy nem találunk megfelelő képzettségű személyt, akik tízmillió értékű traktorait, kombájnjait működtetnék. Ezt a problémát pár hónap alatt sikerült megoldani, sőt tartalékok is képződtek. Összességében elmondható, hogy a megfogalmazódott igények szerint a mező- és erdőgazdálkodási vállalkozások 350–400 végzős szakmunkásnak

Mezőgazdasági erő- és munkagépképzők oktatása

A képzésre fordított közel 110 millió forintból több mint 1000 OKJ-s bizonyítvány talál gazdára. A pályázat az Új Magyarország Vidékfejlesztési Program keretein belül valósul meg, amelyet teljes egészében az Európai Unió finanszíroz. A megye lakosságának szakképzettségi szintjét a program jelentősen javítja, de szinte az egész országból érkeznek tanulók, így Szobróól, Gödről, Veresegyházról, Budapestről, Egerből, sőt Szombathelyről is. Kiemelkedően sok az érdeklődő a Jászszágból. A színvonalra sem lehet panasz, egyetemi minőségű oktatókkal folyik a képzés, modern géptelegeken és professzionális méhészetben készülhetnek a vizsgára a tanulók.

Igen gazdag a képzések kínálata: motorfűrészekelő, fakitermelő, mezőgazdasági erő- és munka-gépkézelő, mezőgazdasági rakodógépkezelő, önjáró betakarítógépkezelő, méhészt stb. A program megvalósulása május közepén meghaladta az 50 százalékot. A kiírás szerint képzé-

A térség lakói számára óriási lehetőség nyílt meg, hiszen új szakmák segítségével könnyebben tudnak elhelyezkedni a munkaerőpiacon, sok pályázati kiírásnak a szakirányú végzettség az egyik fő kritériuma. A szakképzés új gazdaságok létrehozásában, a feketemunka kifehérítésében is fontos. A program révén néhány hónap alatt tíz vállalkozás kezdte el a működését a térségben, és több mint száz embernek sikerült elhelyezkednie. Több mint harminc cég keresett fel a jövőbeli szakképzések ügyében. Érzékelhető, hogy a vállalkozások szívesen fejlesztenének, új ágazatokat indítanának az erdőgazdálkodás, a gyógy- és gyógynövény-

adhatnak munkát. A herencsényi képzés Nógrád megye legnagyobb munkahelyteremtő bázisává válik 2012-ben, ha a közmunkaprogramot nem számoljuk ide. De míg a közmunkaprogramot az állam finanszírozza, addig e munkahelyek teremtését az üzleti szféra finanszírozza. Megfelelő gazdálkodással tovább is léphetnek jelenlegi szintjükön, és még több embert foglalkoztathatnak a jövőben.

Az ország sorsa az üzleti alapon működő értékteremtő vállalkozásoktól függ. A mező- és az

erdőgazdálkodás nem tudja kivézetni a megyét a jelenlegi gazdasági helyzetéből, de a foglalkoztatás bővítés zászlóshajója lehet. Az Európai Bizottság legfrissebb jelentéséből kitűnik, hogy a magyar gazdaság legnagyobb gondja, hogy csupán a felnőttek 62,7%-a dolgozik, míg az EU átlag 71,2%. Bízom benne, hogy a magyar mutató az elkövetkező időszakban növekedésnek indul, s ehhez a herencsényi program is hozzájárul. A munkahelyteremtés mellett a szakképzés is fontos, hiszen a

magyarországi vállalatok 34%-ának okoz problémát a meghirdetett állások megfelelő szakemberrel való betöltése. A nehezen betölthető állások közé tartozik a gépkezelőké.

Végezetül egy személyes élmény: Rátértünk egy új, számunkra eddig megvalósíthatatlannak tűnő útra, és az akarat és a kitartás segítségével ezen bátran haladunk is. A program kivitelezése, koordinálása, az emberekkel való napi szoros kapcsolat meghatározó része lett életemnek. Átlagosan napi 6–8 órát foglalkoztam a témával, jórészt a hétvégéken is, de látva az emberek arcán az önbizalmat, a megelégedettséget, hiszem, hogy megérte.

Tácsik Bálint

Gyermeknap

2012. május 28-án 10 órakor íjász bemutatóval kezdődött a nap, amelyen szinte minden herencsényi gyerek részt vett, sőt más településről is érkeztek gyerekek, felnőttek egyaránt. A gyerekek sok program közül válogathattak. Az íjásznál honfoglaláskori előadást hallgathattak a résztvevők, majd a felnőttek segítségével kipróbálhatták az íjfestést. Ezzel párhuzamosan a nagyszínpadon arcfestés folyt. Szinte mindenki kifestette magát, ez volt az aznapi sláger a gyerekek között. Délelőtt 11 órára a rendőrség és a tűzoltóság is megérkezett, minden eszközüket kipróbálhatták a

gyerekek, majd ezzel párhuzamosan a futballpályán távirányítású repülőgép bemutató vette kezdetét. A felnőttek éppúgy élvezték a látványos bemutatót mind a gyerekek.

A közös ebéden a gyerekek virslit és üdítőt fogyaszthattak. Ez után következett a nap fénypontja, rengeteg élelmiszert, gyümölcsöt, édességet kaptak a gyerekek, ugyanis Nógrád Megyében egyedülként mi nyertünk a „Terülj-terülj asztalkám” gyermeknap pályázaton a Herencsény Sportegyesületen keresztül. Ezúton is köszönjük a *Fülöp-Hús Kft-nek, Palóc-Coop Zrt-nek, DL-BROT Kft-nek,*

A jövő rendőrei

Arcfestés

Az ifjú íjások

polgármesterasszonyunknak és az önkormányzati képviselőtestületnek, a program kidolgozásában és előkészítésében résztvevőknek, hogy megszépítették a gyermeknapot. Külön köszönetet érdemelnek azon egyesületek és állami szervek, akik a programban részt vettek.

Mi sem bizonyítja jobban, hogy egy nagyszerű nap volt a gyerekek számára, hogy sokuk sírva bandukolt haza a szülei társaságában, mert ennek a napnak is vége kellett, hogy legyen. Mi felnőttek ígérjük, hogy jövőre szintén egy remek napot fogunk varázsolni a számukra!

Óvodásaink ballagása

Minden évben, ahogy lenni szokott, elérkezett az óvodások ballagása. Ebben az évben ez a nap június elsejére esett. A terem teljesen megtelt a műsor kezdetére, majd elkezdődött az esemény. A pedagógusok méltán büszkéek lehetnek a ballagóikra, akik igen szép műsorral búcsúztak el szeretett óvodájuktól. Dicséret a többi óvodásnak

Az étkezés

A búcsúztatás

is kijár, akik ügyesen asszisztáltak a nagycsoportosok búcsúzó műsorában. A ballagók: Dropka Alíz, Szalai Szabolcs, Oláh Zsolt, Kalányos Rebeka, Oláh Dániel. Ez év ballagásán „Magdi óvónénit” Fazekas Jánosné vezető óvónőt is elbúcsúztatták és megköszönték nagyszerű munkáját a gyerekek és a kollégái is egyaránt, ugyanis megkezdte a nyugdíjas

éveinek töltését. A búcsúztatás nagyon szépre és meghatóra sikeredett. Az ünnepi műsor után az óvodások egy közös délutáni étkezésen vettek részt az óvoda épületében. Reméljük és kell is remélnünk, hogy a településünk még számos óvodai ballagásnak fog helyt adni, ami egy ilyen előregedő település életében egy újabb levegővételt jelent.

2012 márciusában Oláh Gyula (Cigány Önkormányzat) szervezésében a Nagycsaládosok Nógrád Megyei Egyesülete képviselőjében Hevérené Szabó Mónika előadást tartott Herencsényben, amelyen cserhátsurányiak és herencsényiek vettek részt. Tájékoztatást kaptak az egyesület működéséről, a lehetőségekről (adományok, munkahelyteremtés, képzés, jogi segítség, táborozás stb.) A jelenlévők közül többen döntöttek úgy, hogy csatlakozni szeretnének az egyesülethez, így létrejött a Nagycsaládosok Nógrád Megyei Egyesületének Helyi (Cserhátsurány-Herencsény) Csoportja.

Jelenleg 16 család 76 fővel tagja a helyi csoportnak.

Mit tesz az egyesület?

A tevékenysége felöleli szinte az emberi élet minden területét. Mint kiemelten közhasznú szervezet, nem csupán a szorosan vett tagsággal tartjuk a kapcsolatot, hanem mindenkivel, aki bármilyen okból hozzánk fordul segítségért. Egyesületünk központjában többféle ingyenes tanácsadó szolgálat is működik: általános jogsegély, otthonteremtés, családi és szo-

Nagycsaládosok

ciális ellátások, fogyasztóvédelem, gyermeknevelés. Fontos feladatunk továbbá a gyermekek és fiatalok közéleti nevelése, a természet szeretetére, óvására és a környezettudatos magatartásra nevelés, a szenvedélybetegségek megelőzése, az egészségfejlesztés.

Hogyan védjük a családok érdekeit?

Érdekvédelmi munkánk során kapcsolatban állunk mindazon állami szervezetekkel, intézményekkel, kormányzati szervekkel, amelyek a családpolitikát, a szociálpolitikát, az oktatást, az egészségügyet, a gazdasági és pénzügyeket irányítják, és igyekszünk a törvényhozást véleményünkkel, javaslatainkkal segíte-

ni. Törekszünk arra, hogy jelen legyünk azokban a civil testületekben, amelyek szintén hatással lehetnek a törvényhozásra.

A magasabb szinteken folytatott küzdelem mellett nagyon sok olyan napi feladatunk adódik, amely egyes családok konkrét problémáinak megoldását jelenti. Eljárunk önkormányzatoknál, gyámhivataloknál, tárgyalunk az OTP-vel, az energiaszolgáltatókkal, lakásmegoldásokat próbálunk találni fedél nélkül maradt családoknak. Adományokat küldünk a rászorulóknak, és adományokat fogadunk. Együttműködünk gyermekjóléti és családsegítő szolgálatokkal, kisebbségi önkormányzatokkal. Saját egyesületeink napi életének szervezésében is segítünk.

2001-ben létrehoztuk az „Otthon segítünk” Alapítványt, amely egy angol családsegítő szolgáltatási rendszert adaptált (Home Start). Az „Otthon segítünk” már több városban megkezdte a munkát, kiképezett jó néhány önkéntest, a rendszer folyamatosan bővül.

Belső és külső kapcsolataink, rendezvényeink

Egyesületünknek van egy saját belső folyóirata, NOE Levelek a címe. Ez szolgálja a kapcsolattartást a tagsággal, és tartalmaz minden fontos információt a közösségi életről, a törvényi tudnivalókról, az akciókról, programokról, pályázatokról stb.

Évente három nagyobb rendezvényünk van, amelyeken általában több ezer fő vesz részt. Júniusban régiós tagságunk találkozik Családi Napokon, ősszel pedig mindig egy vidéki város ad helyet országos találkozónak. Fontos számunkra, hogy ezeken a rendezvényeken magas színvonalú, értékes kulturális programokkal biztosítsunk kellemes időtöltést a családoknak. Sok olyan kedvező lehetőséghez jutnak ilyenkor a családok, amelyet egyébként nem engedhetnének meg maguknak. Harmadik nagy rendezvényünk minden évben a Karácsony, amely a születés, a család ünnepeként fontos üzenetet hordoz a számunkra.

Együttműködünk más civil szervezetekkel is, amelyeknek céljai, értékrendje közel áll a miénkhez.

FELVILÁGOSÍTÁS, JELENTKEZÉS:

Barkó Józsefné Hajni

Herencsény, Dobó K. u. 5. 30/9761651

Fábiánné Vig Bea

Herencsény, Kossuth út 154. 30/5997820

Forgács Annamária Panni

Herencsény, Akácfa út 9. 30/8739569

Horváth Kálmánné Frida

Cserhátsurány, Bocskai út 34. 30/6099399

Molnárné Jusztin Rita

Cserhátsurány, Dobó út 21. 20/8231116

Fábiánné Vig Bea

Csatlakoztunk a TeSzedd mozgalomhoz

2012. június 2-án Herencsény lakosaiból is lelkes szemétyűjtő csapat verbuválódott, községünk minden tagja nevében köszönjük segítőkészségüket. A *TeSzedd – Önkéntesen a tiszta Magyarországért* programban való részvételünk nem lehetett kérdéses, hiszen településünk jövője szempontjából kiemelkedő a tisztaság megőrzése. Fontos a turisztikai értékeink megóvása. Tavaly is részt vettünk a programban, így miután visszatértünk a tavaly kitarított területre, sajnos rengeteg szemetet találtunk. Közel 50 zsáknyi hulladékot gyűjtöttünk össze rövid idő alatt, majd tehergépkocsin elszállítottuk a kijelölt lerakodási területre. Habár elszomorított a sok szemet, évről évre visszatérünk, ha kell évente többször is.

Remélem a program sokáig élni fog, mert nagyszerű kezdeményezés, de mindezt jórészt elkerülhetnénk, ha nem szemetelnénk. Mi, akik a szemétszedésben részt vettünk, bizakodunk, hogy a program évről évre sokunkat tudatosít, nevel, tudatosodik bennünk, hogy vigyázni kell a természetre, hiszen mi itt nőttünk fel és remélhetőleg a jövőbeli generációink is.

LEADER?!

Mit mond ez egy herencsényi embernek? Valószínűleg semmit. A francia betűszó jelentésének lényege: kapcsolat (együttműködés) a vidéki – esetünkben herencsényi és környékbeli – gazdasági tevékenységek között. Hurrá! Ha tevékenységek, akkor pályázatok és ha pályázatok, akkor pénz! Ezek azok a gondolati, logikai lépések, amelyek azonnal lejátszódnak a magyar fejekben. Makó és Jeruzsálem esete, amelyek tudvalévő, távol esnek egymástól. Pontosan olyan távol, mint a mi pénz-központú gondolkodásunk a LEADER (= kapcsolatok) lényegétől.

A LEADER tulajdonképpen egy módszer. Mégpedig arra, hogy a helyi közösségekben létrejövő, működő gazdasági tevékenységeket hogyan lehet az egész közösség életminőségének javítására fordítani. Jó módszer. Vajon képesek vagyunk-e a már bevált, jó módszereket elfogadni és alkalmazni a saját életünkben?

A Bibliában szép számmal olvashatunk a saját életünkre vonatkozó javaslatokat és ajánlott módszereket. Egyebek között az alapozás, a megalapozottság fontosságáról (Máté 7: 24–25), ennek ellenére, mégis hány meg hány esetben tapasztaljuk,

hogy a gyakorlatban – a szó szoros vagy átvitt értelmében – homokra építkezünk (Máté 7: 26–27)!

A minap részt vettem egy nemzetközi konferencián (Vidékfejlesztési Minisztérium Darányi Ignác terme: Quo vadis LEADER?), ahol az egyik előadó, egy ír fickó, a helyi fejlesztéssel kapcsolatban megélt tapasztalatairól és a megértett társadalmi működési titkokról beszélt. Világosan, lassan tagolva, hogy ne lehessen félreértés, elmondta, hogy ezekben az esetekben nem a pénz a meghatározó, hanem a folyamat és a közösség. Ennek a folyamatnak pedig, amelyben megszületik, kialakul az a közösség, amely a helyi fejlesztés alapját és közegét adja, megvan a maga időigénye. Ezt az időt pedig rá kell szánni!

Erre az alapra lehet biztonságosan, és jó eséllyel eredményesen is, építeni!

A LEADER stratégiáink és az ezek megvalósításának reményé-

ben létrehívott és támogatott projektjeink, a végrehajtott fejlesztések többnyire „homokra” épülnek, a pályázatírás lázában született pillanatnyi ötletek. Térségfejlesztő hatásuk, ha van egyáltalán, csekély, az adott helyi társadalom életminőségében észrevehető változást nem okoznak.

Így lehetséges, hogy a terület- és vidékfejlesztésre költött száz és ezermilliárdok után még mindig azt a tényt vagyunk kénytelenek megállapítani, hogy a „fejlesztés” eredményeként a fejlettség és a fejletlen régiók/térségek közti különbség tovább nőtt. A fejlesztés politika meghirdetett célja pedig ennek épp az ellenkezője. Nem érkezett még el az idő arra, hogy elgondolkozzunk és meghatározzuk, milyen alapvető hibákat vétünk újra és újra? Vajon megérné-e, hogy egyszer végre kipróbáljuk, mire jutunk, ha „sziklára” alapozunk?

Jávor Károly

A tavasz és a nyárelő az évnek az a része, amikor dűskálhatunk az ünnepekben, jeles napokban. A húsvét mindig is fontos volt a magyarok életében, még Rákosi sem merete törölni az ünnepek sorából. Az ember olyan, mint a fa, a láthatatlan lelke a földbe kapaszkodó gyökér, amelynek két legvastagabb ága a hit és az anyanyelv. Ezért dacolnak a hatalommal a vallási ünnepek. A pünkösd sajnos így is a mellőzött egyházi ünnepek közé került, s bár a rendszerváltás után néhány évvel pünkösdhétfő is munkaszüneti nap lett, a mai napig nem tért vissza a régi fontosságában az emberek lelkébe.

Nemzeti esemény lett viszonyt a pünkösd szombatján tartott csíksomlyói búcsú, amely évről évre a magyarság legnagyobb létszámú összejövetele. Általában 400–500 ezerre becsülik a résztvevők számát, és sokkal többen kísérik figyelemmel a tévé képernyőjén. Külön csodának tűnik, hogy miközben a 100–150 ezer embert vonzó mogyoródi Forma1 futam idején az egész főváros és a Hungaroring környéke egy hatalmas közlekedési dugó lesz, a negyvenezer lakosú Csíkszereda jelentős torlódás nélkül képes befogadni félmillió embert. Hiszem, hogy a résztvevők lelkében kell keresnünk a választ, ez is a hit erejét mutatja.

A világi ünnepek közül március 15-e mellett ott van A Magyar Hőrok Napja, az Anyák napja, a Nőnap, a Gyereknapi és a Pedagógus-

Ünnepeink

nap. A Nemzeti Ünnep sem a régi már, ahol nincs iskola, ott nincsenek ünnepek sem, pedig erre nagyon nagy szükség lenne. Jó lenne, ha körzeti iskoláink a környező falvakban is megszerveznék azt a szűk órányi megemlékezést, amit általában az iskolában megtartanak. Az ünnep nem teher, hanem a gondolataink, a lelkünk rendbe tétele, amire időnként szükség van. Így fontos lenne megemlékezni a temetőben a Hősök Sírjánál, a háborúban elpusztult elődeinkről, akiket már csak néhányan ismernek személyesen, (az első világháborúban meghaltakat már senki nem ismerheti), de ők fontos részei a mi kis történelmünknek.

Sokan nem tekintik a többi felsorolt napot ünnepnek, hiszen a vallási életünket és intézményeinket megnyomorító bolsevik uralom hívta életre őket. Higgyük el, hogy ha tisztességgel megünnepelhetjük vallási ünnepeinket, juthat

egy kis figyelem az új ünnepekre is. Ezek ugyanis nem egy kegyetlen rendszer részei, ezek emberi viszonyaink javítását szolgálják. A hála, a hűség, a figyelmesség, a szeretet, mind emberi erények, amelyek kedvesek a Jóistennek is.

Az év minden napján köszönet mondhatnánk édesanyánknak a törődésért, szeretetért, és bizony ezt nem tesszük meg. Ha figyelmeztet a rádió, a tévé, hogy közeleg az Anyák napja, gondolkozzunk el azon, hogy a legnagyobb kincsek egyike, amit életünk során kaptunk, a kifogyhatatlan anyai szeretet. Ami mindig megbocsát, ami nem kér számon, ami elkísér akár a világ másik végére is. Ugyanilyen figyelmességünket erősítő ünnep a Nőnap. Egy kis ajándék, egy kedveskedő gesztus, és közelebb kerülünk egymáshoz. Figyelmeztet arra, hogy a tiszteletet és szeretetet nem lehet kikövetelni, csak megkövetelni lehet.

A Gyereknapi az iskola szervezi, ezért nehezen felejtődhet

el, a gyerekek ki is kényszerítik, hogy ne feledkezzenek meg róluk. Ez a kényszer a legkedvesebbek egyike, hány ember várja a világon, hogy legyen mellette egy kis rosszcsont, aki számon kér, követel, összeszid, ha neki úgy tetszik. A gyereknap legyen arra is alkalom, hogy a nagyszülők megölelhessék unokáikat.

Ma már a tanító nem tölti be a gyerekek életében azt a szere-

pet, mint ami a nagyszülői generáció életében még megvolt. A tanító az én szememben több mint a tanár, a professor. Olvasom szeretett tanítóm, igazgatóm, Katulin István sorait, elpirulok, amikor a nevemet megemlíti, s lélekben visszarepülök az időben közel fél évszázadot.

Ott állok a herencsényi kocsmá előtt a buszmegállóban. Reggel hat óra van, tanulmányi ver-

senyre megyek többedmagammal. Tegnap az igazgató bácsi felkészített minden eshetőségre: Balassagyarmaton a buszmegállóba várnak majd, hogy Salgótarjánba tovább utazzunk a megyei döntőre. S mit látok, a hajnali óra ellenére Vajdalfalu felől jön a mi tanárunk, hogy indulás előtt még megsimogassa a fejünket, bátorítson, a fizika versenyre menőknél felhívja a figyelmet a tömeg és a súly különbségére. Bár kaptam tőle jónéhány fülest is (egyiket sem érdemtelenül), én már csak arra a simogató kézre emlékezem, egészen a halálomig!

Pekár

Kilenc év a harminckilencből

1961 szeptemberében vettem át az iskola irányítását, fiatalon (26 év), kellő vezető tapasztalat nélkül. Szorongás, druk, optimizmus és más vegyes érzelmek keveredtek bennem.

Helyzetkép: 4 tanterem, ebből 2 szükségterem, egy óvodai csoport, a lizkópusztai osztatlan iskola 10 tanulóval. Kevés szolgálati lakás, vegyes képzettségű tantestület 9 fővel.

Fő célkitűzés: a szülőkkal közösen mindent a gyerekek ismer-

retének gyarapításáért. Mindehhez határozott, következetes, kellő szigorra volt szükség. Örömmel mondhatom, hogy a szülők nagy része támogatót.

Két évteltével sikerült az összevonott 7–8. osztályt kettéválasztani. Helyi erők összefogásával megoldódott a Lizkópuszta 1–8 összevonású iskola felszámolása. A beszerzett bódés lovaskocsi működtetését a tsz biztosította. Mivel váltott tanítás (délelőtt és

délután) működött, a Herencsény–Lizkó közötti távolságot naponta 6 alkalommal kellett megtenni. Áldatlan állapot volt, de a gyerekek előmenetele érdekében ezt is vállalni kellett. Három év elteltével a járat megszűnt, mivel időközben a pusztáról elköltöztek a gyermekes családok. A „sintérokcsinak” becézett lovaskocsi „nyugdíjba” vonult.

Az elsődleges felmérések szerint a gyerekek 87%-a még nem járt a fővárosban. Ezért is már az első év végén megszerveztük a budapesti autóbuzs-kirándulást. A tanulók élménye leírhatatlan volt. Az egyik élmény – mely nem a legtartalmasabb –, így szólt, amikor az Országház panorámája elébe tárult: „Ez nagyobb, mint Lizkó!” A pozitív tapasztalatok arra ösztönöztek, hogy az országjáró kirándulásokat, táborozásokat folytatni kell. A leghosszabb a debreceni volt (10 nap). Az én sikerem ebben az, hogy ingyen szállást, önköltségű étkezést biztosított a kollégium igazgatója (volt tanárom).

A kilenc év alatt volt néhány szomorú élményem is. Amikor 1963-ban 3 hónapos katonai továbbképzésre bevonultam, mely a tanítási év megkezdésébe torkollott, a felettes járási művelődési osztály cserbenhagyott. A tanév beindításához sem igazgató, sem helyettes nem állt rendelkezésre. Katonai „szökevény”-ként kerültem haza a tanév megnyitására, beindítására. A századparancsnok nem engedett haza, a szakaszparancsnok kicsempészett az aszódi laktanyából egy napra.

Tudvalévő, hogy nevelők távozásra vagy érkezése járási művelődésügyi osztály hatáskörébe tartozott. Az iskola igazgatójának csak véleményezési joga volt, amivel nem sokra ment. Amikor az iskolák körzetesítési hulláma megindult, a járás a betagozódási iskolákkal vajmi keveset foglalkozott. Maradékul alapján helyeztek hozzánk nevelőket. A maradék abban az időben nevelőhiány miatt csak képesítés nélküli nevelő

Nevelők, 1968

volt. Így fordult elő, hogy a körzetesítés előtti két évvel 40% volt a képesítettek aránya.

A körzeti központtá válás lehetősége egyre kisebb lett, pedig a tanulólétszám ezt biztosította volna, 30%-kal több felsőtagozatos tanuló volt,

mint Cserhátsurányban. A cserhátsurányi tanács előrelátó volt, iskolai tantermek építésébe fogott bele, a hercensényi tanács a központi fürdő építésével foglalkozott.

Osztálykép

Táncsoport

Tűzoltó csapat

Óvoda, 1964

A nóta is azt mondja: „Csak a szépre emlékezem, amíg élek még.” Emlékezzünk hát a szépre! Abban az időben szaktárgyi tanulmányi versenyt rendeztek minden évben. A járás 14 iskolája közül voltunk 6., 7., 8. helyezettek. A körzetesítés előtti évben 3. helyezést értünk el, megelőzve híres iskolákat. Néhány név: Pszota Józsi, Pekár Pista, Bartus Ica, Szalai Pista,

Kelemen Pista. Az iskola 8. osztályosainak ünnepélyes emléket őrző ballagása 1962. évben kezdődött, és vált hagyománnyá. Jó érzéssel töltötte el a szülőket, hogy gyermekükkel együtt énekeltek nemzetünk himnuszát. Az apák – ha máskor nem is – felkeresték az iskolát. A szülők, gyerekek, nevelők kötetlen beszélgetés mellett fogyasztották a ballagási uzsonnát.

Kellemes tapasztalataim voltak a szülők iskolával kapcsolatos magatartásáról. Őszinték, szókimondóak, nyíltak, sértés nélkül mondták el véleményüket. Kellő tisztelet nyilvánult meg magatartásukban. A gyerekek panaszkodása esetén a kételkedés felmerült, a harmadik fél véleményét igényelték, legalábbis sokan. A gyermekük véleményét kritikusan fogadták. A nevelők iránti gyermeki tisztelet, ragaszkodás erősebb volt, mint az országos átlag. A körzetesítés utáni időszak tapasztalatai ebben megerősítettek.

Ha a kilenc évvel kapcsolatos álmképeim olykor-olykor ébredés után felmerülnek, legtöbbször szomorú vagyok. Szomorú vagyok, mert a szépről álmodtam, és köddé váltak. Büszke voltam, vagyok és leszek arra a kilenc évre, amit a hercensényi iskolánál töltöttem el.

Katulín István

Így csináljuk mi!

A tavaszi munkánk bőven ontja gyümölcsseit:

- A fóliaházban zöldhagyma, retek saláta után június közepe óta szedjük a paprikát, paradicsomot, uborkát.
- Szabadföldi termesztésből megettük az első salátákat, zöldhagymákat, helyükre nyári káposzták, paradicsom, paprika, uborka került. A zöldborsószezon kellős közepén vagyunk, bőven jut a fagyasztóba is.
- Nagyon finom az újborgonya, uborkasalátával, no meg persze az új rántott csirkével, vagy éppen a nyúlhusival!

Persze rengeteg munkával, de mégis a jól végzett munka örömevel, és azzal a tudattal, hogy ebben biztos nincs káros növényvédőszer maradvány, nem mérgezzük magunkat, gyermekeinket, unokánkat! A tavalyi, saját termés, különböző módon tartósítva/fagyasztva szépen kitartott, nemigen vásároltunk a télen és a tavasszal zöldségeket, gyümölcsöket. Sőt a savanyúságokból, zöldbabból és a lecsóból még eladásra is került, mert úgy ítéltük meg, sok a családnak.

Korábbi cikkünkben említettük, hogy befőzések során semmilyen tartósítószerrel nem használunk, mégsem romlanak meg a befőttjeink, savanyúságaink. Talán nem használtak ennek a részletes leírása most a szezon kezdetén, ajánljuk, próbálják ki, először talán csak kicsiben, de mindenképpen hasznos: a tartósítószerrel is károsak a szervezetre! Tehát a módszer a következő:

- Friss, egészséges alapanyag, többször jól megmosva.
- Tisztára mosott, Domestoszal is fertőtlenített, majd jól kiöblített és lecsurgatott konzervek, csavaros üvegtetők (ha ép, többször is használható, de ajánlatos kíméletlenül selejtezni, ha sérült, mert nem zár jól).
- Minden edényt, eszközt (kanál, szűrő, kés stb.), ami az alapanyaggal érintkezik, ugyanígy kell mosni,

Távhőmérő használata

- Igyekezzünk minél kevesebb ideig nyitva hagyni a megtöltött üvegeket, mert a levegőből is bekerülnek a penész spórái.
- Celofánt tilos a tető alá tenni! Ha ép a tető, jól zár, helyesen kell az üvegre illeszteni, és jól meghúzni (persze ehhez erős kéz is kell).
- Gyümölcsöket, zöldségeket nyersen rakjuk üvegbe, felöntésükhöz ízlés szerint készítünk levet (hideg vízzel, nem kell forralni), ráöntjük a bepakolt anyagra és lezárjuk. A felöntőlé teljesen töltsse ki az üveget, levegő ne maradjon benne.
- Kizárólag hőkezeléssel (dunsztolással) tartósítunk. Ennek módja a következő: nagy edénybe, melynek fedője is van, ruhát teszünk, hogy befedje az alját, erre rakjuk az üvegeket. $\frac{3}{4}$ részig feltöltjük vízzel, befedjük, melegítjük gyöngyözésig, de nem forraljuk! 15 perc után a gázt elzárjuk, az edényben hagyjuk kihűlni.
- Zöldbabot, lecsót előfőzzük, ízesítjük, forrón tesszük üvegbe, lezárjuk és száraz dunsztba rakjuk (ládába, dobozba, pléd, párnák közé), itt hagyjuk kihűlni.
- Paradicsomot, gyümölcsleveket nyersen kipréseljük, a levet majdnem forrásig melegítjük (nem forraljuk, nem főzzük!), 15 perc után a gázt elzárjuk, üvegbe töltjük, lezárjuk és az előzőek szerint száraz dunsztba tesszük.

- Savanyúságokat egyszer szoktuk fazékban dunsztolni, a lecsót is csak száraz dunsztba rakjuk. A kényesebb gyümölcsbefőtteket, zöldbabot, gyümölcsleveket 24 óra múlva (másnap, lehetőleg ugyanabban az időpontban) ismételtelen fazékban dunsztoljuk az előzőek szerint. Sem előbb, sem később nem jó, 1–2 órával esetleg el lehet térti. Ezt fontos betartani, mert ami penész spóra túl is éli az első hőkezelést, a másodiknál biztos elpusztul.
- Nem szabad magas hőfokot használni (forralni, főzni), mert azzal nem érünk el jobb eredményt, de szétfőzzük az alapanyagokat, nem lesz jó ízű a befőttünk. A tapasztalat, hogy az üvegben kezdődő gyöngyözés kb. 80–85 °C-nál kezdődik. Idén eszembe jutott, hogy „van raktáron” kazánhőmérőm, ezzel pontosan nyomon lehet követni a hőmérséklet alakulását. Ha eléri a 80 °C-ot, ezt kell tartani 15 percre, és kész. Víz- és gázkészülék üzletben 1000 Ft körül kapható, távhőmérő a neve.

Ezzel a módszerrel minden befőttünk, savanyúságunk, lecsónk friss, ropogós, jó ízű, és még a vitamintartalma sem károsodik túlságosan! Lehetőleg sötét, hűvös helyen tároljuk, (kamrában, száraz pincében).

Nem ördögös dolog ez. Tiszta körülmények között dolgozva igyekezzünk minél kevesebb penész spórát bevinni az üvegbe, persze ettől kerül abba még bőven: ezt pedig a hőkezelés elpusztítja. Gyakorlatilag a konzervgyárak is így dolgoznak, csak ott az alapanyag minősége, frissessége nem éri el a háziét.

Munkánk eredményét nagyon könnyű ellenőrizni: Ha kész a befőtt, és jól zár a kupak, a teteje hidegen behorpad, vákuum keletkezik benne. Ezek nem szoktak megromlani, ha a hőkezelés és a tisztaság szabályait betartottuk. Van még 4 éves cseresznye és meggy befőttünk, vegyes gyümölcslevünk, zöldbabunk, fogyaszthatók, bár kissé már „fáradt” ízűk van.

Legfeljebb a kinyitásuk problémás: annak érdekében, hogy a tetőt ne sértsük meg, felejtjük el a különböző nyitószerkezeteket, mert ezek rongálják. Nálunk bevált, hogy egy alkalmas kanál nyelével vagy erősebb kés hegyével óvatosan megfeszítjük alulról, míg „szisszen egyet”. Ekkor a vákuum megszűnik, kézzel le lehet csavarni.

Ha nincs horpadás, attól még lehet jó, de „gyanús”: vagy sérült a tető, vagy nem szorítottuk jól rá az üvegre. Egyet soha ne tegyünk: ne mozdítsuk meg a tetőt. A be nem horpadtakat jelöljük meg, és tegyük külön: ha egy hétig nem romlik meg, nem forr fel, általában meg szokott maradni, de jobb minél előbb elfogyasztani.

Szívesen megmutatjuk az érdeklődőknek, mi hogyan csináljuk, ha felkeresnek bennünket.

Falunk az MTI archívumában

Az elmúlt évben mindenki számára szabaddá tették a több mint száz éve működő Magyar Távirati Iroda híreinek való hozzájutást. Aki hivatalosan bejelentkezik, ahogy ma mondják, regisztrálja magát, az hozzájuthat azokhoz a friss, és régi hírekhez, amit régen csak az újságok kaphattak meg. Kíváncsiságból beütöttem Herencsény nevét az archívum böngészőjébe, és az alábbi híret kaptam.

Magyar Országos Tudósító, Csendőrségi Sajtóiroda Közleményei, 1931. szeptember 21.

Tűzeset. Herencsény községben kigyulladt és leégett Bocskó István földműves lakóháza. A kár 900 pengő. A tűz okának megállapítása végett a csendőrség nyomozást indított.

Magyar Távirati Iroda, 1934. november 10.

Herencsény községben lakodalom volt, amelyen a szomszéd cserhátsurányiak is részt vettek nagyobb számban. A legények között nézeteltérés, majd verekedés támadt, miközben Kiss János lövöldözni kezdett. Az egyik golyó Bacsó Imre gyomrába fúródott, aki a helyszínen meghalt.

MTI Belpolitikai szolgálat 1948. július 8.

Országépítés. Nógrád-Hont vármegyében a háború során felrobbantott 50 híd átépítési és helyreállítási terve elkészült, s a jövő év végéig a vármegyében valamennyi híd újjáépítését befejezik. Ugyancsak a jövő év-végéig elkészül a Herencsény-Kutassói út 7 kilométeres, a Vanyarc-Káló-Versegi út 12 kilométeres szakasza és az etesi bekötőút három kilométer hosszúságban. Ezzel a vármegye a hároméves tervben előirányzott híd- és útépítési munkákat két es fél év alatt végrehajtja.

Orbán Viktor felavatta Bethlen István emléktábláját, 2000. szeptember 16., szombat

Orbán Viktor miniszterelnök szombaton felavatta Bethlen István emléktábláját a Nógrád megyei Herencsényben és átadta a millenniumi emlékszólót a településnek. A miniszterelnök beszédében elmondta: a magyar történelemben két korszak váltakozott. Szerencsés időben szilárdan tartottuk kezünkben sorsunk gyeplőjét, s külső erők, hódítók, idegen csizmák nem tapostak bele akaratainkba. Máskor arra kényszerített bennünket a történelem, hogy hódító hordák látán félreverjük a harangokat – emlékeztetett. A kormányfő leszögezte: az országot megszálló hódító birodalmak mára eltűntek a történelem süllyesztőjében, a magyarok azonban mai is itt vannak.

Bethlen István emléktábláját – a község kezdeményezésére – a miniszterelnök emeltette. A domborműves emléktábla a Bolza-család 1944-es bátor tetteinek, a Gestapo elől menekülő Bethlen István volt kormányfő befogadásának állít emléket. Bethlen István 1944 júliusa és október között jószérivel utolsó szabad heteit töltötte Herencsényben, a cserhádi kis faluban. Bethlen István vérbeli államférfi volt, aki nem a következő választást, hanem a következő nemzedék sorsát tartotta szem előtt – mondta Orbán Viktor. Emlékeztetett: Bethlen a trianoni katasztrófa után a szinte életképtelennek tűnő Magyarországból próbált életképes új hazát teremteni.

– Hálával tartozunk neki azért, hogy a maradék Magyarországból ma is létező, a jövőbe szép reményekkel tekintő hazát teremtett – tette hozzá a miniszterelnök. Leszögezte: Bethlen István tartózkodott a politikai szélsőségektől, óvakodott attól, hogy akár a jobboldali, akár a baloldali radikalizmus szerepet kapjon az ország irányításában.

– Álma – egy önmaga sorsát kezében tartó, sokasodó, gyarapodó, szabad és művelt Magyarország, amit mindannyian otthonunknak gondolhatunk – a miénk is – tette hozzá Orbán Viktor. Az emléktábla felavatásán részt vett Bolza Antal és családja is. Az 56 évvel ezelőtti bátor tettért Bolza Antalt díszpolgárává fogadta Herencsény, az erről szóló oklevelet az emléktábla leleplezése után vette át az idős kitüntetett.

Nyitott falvak, porták Herencsényben, 2001. augusztus 10., péntek

Nyitott falvak, porták, gazdaságok, műhelyek – vidékfejlesztési modellek címmel indított útnak tapasztalatcsere sorozatot a Földművelési és Vidékfejlesztési Minisztérium; pénteken a Nóg-

rád megyei Herencsényben ismerkedhettek meg az érdeklődők az üzemi méretű gyógynövény-termesztéssel, mint a belső-cserhádi apró falvaknak egyfajta esélyt kínáló lehetőséggel. Praszna Lajos kertészmérnök, kutató Herencsényben hozott létre gyógynövény termesztő és feldolgozó vállalkozást. Az Agroherba Kft. 100 hektár saját és további 20 hektár bérelt földön természeti ellenőrzött termelési rendszerben a gyógynövényeket.

Mint a társaság tulajdonosa a nagyszámú érdeklődő közönségnek elmondta: ma még befejezetlen kísérletnek mondható a hazai üzemi gyógynövénytermesztés. Ezért az észak-magyarországi régióban olyan szakmai bázisra lenne szükség, amely a termesztésre vállalkozók számára szaktanácsot ad, képzést szervez, bemutatókat tart. A herencsényi Agroherba nemrégiben kialakított mintakertjével egy ilyen szakmai központ kialakításának első lépését tette meg – mondta a társaság tulajdonosa. A mintakert gyűjteményében 150 fajta vadon termő és termesztett gyógynövény pompázik, a fajtaválaszték a továbbiakban 220-ra bővül. A társaság tervei szerint a mintakert a későbbiekben génbankként, illetve fajtanemesítő állomásként is működik majd. A termőterület egy részén biotermesztést vezetnek be gondolva a vegyszer- és adalékanyagmentes táplálkozás híveinek igényeire.

Az Agroherba Kft. szándékai szerint a kistérség falvait is bekapcsolja a vállalkozásba. Ehhez természetesen pénzügyi feltételek szükségesek, amelyek azonban egyelőre elérhetetlenek a társaság számára. További gond, hogy a gyógynövényekkel szembeni hazai piaci kereslet egyelőre nem növekszik, ennek okát Praszna Lajos a szegényes marketingben látja. Hozzátette: nem segíti a piacra jutást az sem, hogy – míg a

környező országokban és Nyugat-Európában bőkezűen támogatják a gyógynövények termesztését – Magyarországon alig-alig kapnak segítséget a természetők. A hercensényi gyógynövényesek tavaly 27 millió forintos forgalmat értek el, idén 35–40 millió forint árbevételre számítanak.

Két autóbusz ütközött frontálisan Nógrád megyében – útlezárás, 2005. január 28., péntek

Két autóbusz ütközött frontálisan a Nógrád megyei Hercensény és Cserhátsurány között pénteken délután; a balesetben egy ember súlyos, hét pedig könnyebb sérülést szenvedett – tájékoztatta

az MTI-t a megyei katasztrófavédelmi igazgatóság szóvivője. Szabó János közlése szerint hét utas könnyebben, az egyik busz sofőre súlyosan sérült meg. Kaszás Ottó, a megyei rendőr-főkapitányság szóvivője arról tájékoztatta az MTI-t, hogy a szakaszon teljes az útlezárás, jelenleg a sérültek mentése zajlik.

Palóc búcsú Hercensényben, 2007. július 7., szombat

A palócság összetartozásának szellemében immár harmadik alkalommal került sor a palóc búcsúra szombaton a Nógrád megyei Hercensényben. A palóc falvak hagyományos népviselet-

be öltözött küldöttségei szabadtéri szentmisén könyörögtek a palócság hitének, gyökereinek megerősítéséért. A palócok nagykeresztje tövében megtartott szertartást Beer Miklós váci püspök celebrálta.

A palócok nagykeresztjét 2005-ben állították fel a falu határában, a település szívéből mintegy 3 kilométernyi távolságra fekvő Gyürki-hegyen. Azóta hagyománnyá vált, hogy évről évre színes körmenet keretében vonulnak fel a palóc falvak küldöttségei a község közepéből a nagykeresztig. A falubeliek a házak kapujában felállított asztalokról hagyományos palóc étkekkel is italokkal kínálják a felvonulókat. A történelmi Magyarország egykori 6 vármegyéjében élő palócság a trianoni döntés nyomán vált megosztottá. Napjainkban Magyarországon és Szlovákiában, mintegy 700–800 ezren őrzik palóc identitásukat.

Pekár

Elfeledett ételeink – A gomba

Ami a vízparti népeknek a horgászat, az nekünk a gomba. Amikor erdei utunk során feltűnik a tinóra barna kalapja a fű vagy az avar között, a szívünk megdobban. Ugyanazt az élményt éljük át, mint mikor megremeg a horgászszinór, vagy a vadász előtt feltűnik a vad. Sok év tapasztalata és a nap fáradtsága mellett szerencse is kell ahhoz, hogy gombavacsorával kedveskedhessünk a családnak, a szomszédnak, vagy a barátoknak. Mi sem bizonyítja jobban a gombaszedés örömét, hogy évtized múltán is visszaemlékszünk egy-egy reggelre és helyre, ahol gombát találtunk. Lehet, hogy csak egyet, az sem volt nagyobb mint egy tojás. Szóval nem a mennyiség a fontos, bár jó, ha több van. Két éve, amikor nagyon sok gomba volt, Fábián Lacival rátaláltunk egy helyre, ahol ezerszám nőtt a csirkegomba. Nekiláttunk szedni, majd miután egy-egy szatyrot teleszedtünk, egymásra néztünk. Meguntuk a gombaszedést, legalábbis azt a módját, hogy nem kell keresni, csak szedni. Olyan lett, mintha laskagombát természeténél otthon. Kérés nélkül szedni már munka, nem szórakozás.

Hercensényt erdők övezik, mi igazi gomba nagyhatalom vagyunk. Szinte tavasztól késő őszig találhatunk gombát, persze csak akkor, ha elég eső esett. Sőt, még ez sem elég, Nagymamám úgy tartotta, hogy sok gomba csak akkor lesz, ha növény holdnál esik az eső. Nos, ezt magam is megfigyeltem, valóban így van. A hercensényi ember általában 6-8 féle ehető gombát ismer, hajlandó megenni. A legjobb a tinóra és a csirke. A tinóra kétféle. A sárgaaljút hívják hivatalosan tinórunak, a tömött-kemény, szürkés aljú a vargánya. A csirke hivatalosan róka gomba. Igazi tavaszi csemege a Szentgyörgy gomba, amit kucsmagombának neveznek, valamint a májusi és a szilvási gomba. Ez előző a májusi pereszke, az utóbbi az erdőszéli pereszke.

A májusi gomba a legerősebb illatú, kedvező széljárásban már 200 méterről megérzi a gombaszedő a szagát. Eső után a legelő gombája a szegfűgomba, amiből egy maréknyi

tojással fenséges reggeli, de kiváló a leveise is. Ugyancsak le szoktuk szedni a mezei és erdei csiperkét, amelynek sötétebbek a lemezkéi és erőteljesebb az illata, mint a természeteknek. Ezek környezetében lehet találni a pöfetegeket, amelyek időnként futball labda nagyságúra is megnőnek, és kiváló ízűek. Kirántva engem a Camembert sajtra emlékeztet.

Ha nincs elég tinóra, ráfanyalodunk a galambgombákra is, amelyből sokféle színű van, a szürkéséktől az élénkpirosig. Van közöttünk ehetetlen is, amely szintén élénkpiros, és csípős, mint a paprika. Olykor találhatunk császárgombát (úrigomba), királyvargányát (a tinórához hasonló alakú, de lilásrózsaszín a kalapja és citromsárga az alja), petrezselyemgombát (ez a korallgomba, több faja mérgező), csoportgombát, laskagombát, fenyőpereszket, késő ősszel lilapereszket. Ha nincs tinóra, összeszedem a disznógombát (változékony tinóru) is. Ez a szakkönyvek szerint mérgező, de tapasztalatom szerint jól megfőzve ehető. Legalábbis én még soha nem betegedtem meg tőle. Csúnya fekete színű lesz a belőle készült gombapörkölt, de jó ropogós húsa van. Az öregek szerették a fehér tejnedvet eresztő keserű gombát (tejpereszke), de azt én még azt soha nem ettem.

Mindenképpen szeretném azonban felhívni a figyelmet arra, hogy csak azt a gombát tegyük be a szatyorba, vagy kosárba, amiben biztosak vagyunk, hogy felismertük és jó. Nem érdemes kísérletezni. Mellesleg kitűnő gombahatározó könyvek vannak, és az interneten is megnézhetőek az ismeretlen gombák. Ez arra jó, hogy bővítsük ismereteinket, de mindenképpen bizonyosodjunk meg arról, hogy jó gombát eszünk.

A gombából nagyon sokféle ételt készíthetünk. Ha csak egy-kettőt találtunk, elkészíthetjük tojással. A tojás semleges ízű étel, minden hozzá társított ételnek engedi érvényesülni az ízét és illatát. A kevés gombát szaporíthatjuk krumplival, különösen újkrumplival. Számomra a legfenségesebb gombaétel a csirkegomba tejfölösen, nokedlivel. Persze úgy az

igazi, ha legalább negyede a gomba. A csirkegomba jó pörköltnek is, ám annak a tinóra a legjobb. Bőségesen kell alátenni zsiradékot, majd hagymát, sót, pirospaprikát, végül a gombát hozzáadni. A gomba gyorsan felszívja a zsiradékot, majd levet ereszt. Én addig sütöm még a leve el nem fő, és a zsiradék elkezd kisercegni a gombadarabokból. Ilyenkor lehet kevés liszttel meghinteni, hogy tartalmasabb szaftja legyen, de ez nem fontos. Levétel előtt egy kis vízzel lehet a szaftját kedvünk szerint beállítani. Lehet krumplicsalival, nokedlivel is enni, de a legjobb a friss puha kenyér. Hasonló gombapörköltet mindenféle gombából készíthetünk.

A szegfű, úri, galamb, petrezselyem gombák kiválóan alkalmasak leves készítésére. Ezek olyanok mint a zöldségleves, csak a gomba dominál bennük. A felesleges gombát érdemes aszalni, ebből egy-két darab szétmorzsolva nagyon jó a rántottába, de kitűnő káposztaleves is készíthető belőle. Oláh Ferencné, Teréz néni remek savanyú tejsavas aszaltgomba levest tud készíteni. Egyenesen fenséges.

Nekünk nagy kincsünk a gomba, aminek egyébként a főváros piacain 3000–6000 forintért árulják kilóját, már ami-

kor kapható. Nem vagyok irigy, de mélységesen felháborít, amikor városi emberek terepjárókkal, kisteherautókkal járják az erdőt és iparszerűen szedik a gombát. Nyugat-Európában már ez nem lehetséges, ott gombaszedő bérletet és jegyet lehet venni, mint a horgászoknak. Egy-egy kis olasz településnek százezer forint bevétel van évente a gombából, pontosabban a gombajegyekből. A jegyért egyébként legfeljebb két kiló gombát szedhet, semmiképpen sem viheti teherutó számára. Ezt nem azért írtam, hogy holnaptól még a gombaszedésért is fizessünk. Csupán arra az igazságtalanságra hívtam fel a figyelmet, hogy a történelmi határunknak ez az egyik legnagyobb értéke, amelynek gátlástalan gyűjtését nem korlátozza semmi. Ha az erdőben valakinél szarvasagancsot találnak, azt megbüntethetik, de még soha nem hallottam, hogy valakitől elkoboztak volna a nála talált több száz kiló gombát.

Reméljük egyszer ezek a gondok is megoldódnak, addig is éljünk azzal a lehetőséggel, hogy a közelünkben bőven terem a természet egyik legnagyszerűbb ajándéka.

Pekár

Szponzorok a futballcsapatnál

Eredményük lett az elmúlt hónapokban folytatott egyeztetéseknek, a községi futballcsapat mind pénzügyi háttérét, mind eszköztárát nézve teljes mértékben megújult. Az elmúlt napokban újabb, több millió forint értékű pályázatot nyújtott be a sportegyesület. Mindezek mellett újabb támogatókra van kilátás. A működés anyagi alapjairól annyit, hogy bár Herencsény futballcsapata a megye III. osztályában játszik, költségvetése évről évre több százezer forintot tesz ki, s ezen felül számolni kell a felszerelések beszerzési költségével is. Az ország településeinek futballcsapatai, de még a magasabb

szinten játszó együttesek is szinte jórészt az önkormányzatok segítségével vannak utalva. Ez a forrás, nehezen tartható fenn, hiszen a települések pénzügyi gondokkal küzdenek. A nyugati mintát kell bevezetni mihamarabb, vagyis cégek, vállalkozások támogatására kell alapozni a sportot.

Ezen szándékkal az elmúlt hónapokban közel félszáz vállalattal sikerült felvennem a kapcsola-

tot, és a kitarító munka meghozta gyümölcsét. A támogatás összege 842 770 forint, amely magába foglal egy komplett labdagarnitúrát, 22 főre mezgarnitúrát és pénzügyi segítséget. A legnagyobb támogató a Dechatlon Magyarország, amely Vác NB-I-es női kézilabda csapata mellett a sportegyesületünket is szponzorálja. További szponzoraink a Continental Hungaria Kft., a Mézvilág Kft.

T.B.

Az új felszerelésben a csapat az új labdákkal együtt

Nagycsaládosok helyi csoportja

Mindenkit szeretettel vár és hív a tagjai közé!

Miért is legyél tag?

Ha harmadszor, negyedszer, ötödször is domborodó pocakod láttán a tágabb családod, a barátaid, a kollégáid csodálkozása, rosszsallása, fejcsóválása, lemondó legyintése fogad, de te mégsem érzed magad csodabogárnak, hanem csupán egészséges nőnek, aki örül a megfogant új életnek, szereti a gyerekeket és szívesen nevel belőlük kettőnél többet is, **köztünk a helyed.**

Ha a harmadik, negyedik, ötödik, gyermeket váró feleségeddel együtt boldogan várod a családi szaporulatot, nem félsz a jövőtől, és ezt másoknak is szeretnéd megmutatni, **nálunk megteheted.**

Ha még csak álmaidban él, hogy egyszer majd több gyermeket szeretnél, gondolkodj el, **vajon**

nem nálunk van-e a helyed pártoló vagy várományos tagként, hiszen minden nagycsalád az első gyermekkel kezdődik...

Ha nincs saját családod, de úgy érzed, van benned megértés másokkal szemben; ha a benned lévő szeretetraktárból tudsz juttatni másoknak is, **nálunk szétoszthatod a szíved kincseit!**

Ha gyermekeidnek hasonló szellemű társaságot, játszópajtásokat keresel, **nálunk lesznek elegenden.**

Ha úgy alakult az életed, hogy egyedül maradtál a gyermekeiddel és nehéz egyedül hordani a terheket, **nálunk baráti segítség-re találhatsz.**

Ha már felnőttek a gyermekeid, és hiányzik a gyerekzsivaj, a mozgalmas élet, **nálunk pótolhatod a hiányt!**

Ha szükséged van tanácsra, bátorításra, a hasonlóak közösségére, az „én sem vagyok más” érzésére, válaszokra az „ők hogyan oldották meg” kérdésre, akkor **gyere közénk!**

Ezek mellett az sem lehet mellékes, hogy

- van, aki küzd a családod, a gyermekeid érdekeiért, a jobb szociális ellátásért, a megfelelő lakásért, az iskolai esélyegyenlőségért, és minden olyan dologért, ami a családok életét megkönnyítheti;
- időnként kiségitenek ruhával, ha a gyermekeid bokája és könyöke kilóg a tavalyi göncből;
- csereberélhetsz babaholmit, ha már szétosztottal mindent, és újabb gyermek kopogtat a család ajtaján;
- olcsón eljuthatsz olyan helyekre, ahová egyedül nehezen vagy egyáltalán nem sikerülne;
- bizonyos helyeken olcsóbban vásárolhatsz a tagkártyáddal;
- talán végre megfizethető áron eljuthattok nyaralni a gyerekekkel együtt;

Ha a fenti pontok közül egyik-másikról az jut eszedbe: „mintha ezt nekem, rólam írták volna” – nos, akkor ragadj tollat, telefont, egeret és **mi örömmel fogadunk soraink közé.**

Június 23-án tartották Budapesten a Margitszigeten a fenti címmel meghirdetett **gyaloglónapot** az Egészségügyi Minisztérium szervezésében. A rendezvényen több ezren teljesítették a 3 km-es távot **idősek, kevésbé idősek, gyermekekkel, unokáikkal együtt** sokan kart-karba öltve.

Hogy miért ragadott meg a rendezvény? Idősek, fiatalok, családok, **nemzedékek közös programja** volt. Aztán sokat, sokan beszélünk az **egészséges életmódról**, aminek egyik nagyon fontos eleme a **rendszeres mozgás**, hetente legalább 150 perc.

Statisztikák szerint a **fiatal korosztály** nagy hányada az iskola befejezése után abba hagyja a rendszeres testmozgást. „Nincs hol, nincs mit, nincs miben, nincs kivel” stb... – jön a magyarázat. Mit mondunk mi, **papa-mama korúak?** „Ugyan már! Nincs nekem olyan felszerelésem! Hogy rajtam neveljen a falu? Mozgok én eleget a kertben. Nincs nekem pénzem arra. Öreg/beteg vagyok én

Mozdulj Mama!

arra.” Pedig hát ezek mind csak kifogások-nyafogások. Tisztelet a kivételnek.

Mi is kell egy herencsnyi gyalogláshoz? Legfőképpen **akarat.**

Felszerelés – Nagyon fontos a kényelmes cipő. A többi ugye mindenkinek rendelkezésére áll, hiszen melegítő alsója, nadrágja, pólója, blúza, kabátja mindenkinek van.

Nem a falu nevet, csak a buta ember azon, aki tesz az egészségéért.

A kerti munka sokszor jól esik, de sokszor teher, egyoldalú mozgás. A mozgásnak „örömmozgásnak” kell lennie és több izomcsoportot elérőnek.

Öreg/beteg vagyok, annál inkább menni kell, mert szinte min-

den betegségnél – idegrendszeri, szív-érrendszeri, mozgásszervi panaszok – csökkennek a tünetek rendszeres mozgás hatására. Persze a tempót, a nehézségi fokot, az időtartamot meg kell választani.

Hogy csináljuk mi?

Tavasztól a tél beköszöntéig hetente egyszer, de inkább kétszer kimegyünk valamelyik Herencsnyihez tartozó hegyre alkalmanként 1,5–2,5 óra mászásra. Télen marad a benti torna, bevallom őszintén ezt már nem csináljuk rendszeresen. Ezért is terveztem és továbbra is tervezem a **termi torna** elindítását a faluban.

Fel hát Fiatalok! Mozdítsátok/mozdítsák ki otthonról a szülőket, nagyszülőket egy-egy közös sétára, hadd legyenek büszkék Rátok/Önökre, hogy lám az én gyermekem erre is szán időt.

Mi nyugdíjasok pedig engedjünk az „erőszaknak” és mindenkinek adjon erőt, elszánt-ságot a rendszeres mozgáshoz az, hogy tudjuk az egészségünkért nekünk is tenni kell, és csak elindulni nehéz, mert „GYALOGOLNI JÓ!” – írta Móríc Zsigmond.

MOZDULJ MAMA! MOZDULJ PAPA!

Repka Istvánné Zsuzsa

Áprilisban őket ünnepeltük!

Április 2-án	45 éves	Bednárné Kiss Éva	Rákóczi u. 3.
Április 4-én	85 éves	Herceg István	Hunyadi u. 8.
	60 éves	Bacskó Józsefné Szalai Ilona	Kossuth u. 68.
Április 5-én	70 éves	Bacskó Gézáné Jusztin Ilona	Dobó u. 1.
Április 13-án	55 éves	Percze Jánosné Szlobodnyik Ilona	Rákóczi u. 18.
Április 14-én	25 éves	Kerekes Gábor	Dózsa u. 4.
Április 16-án	35 éves	Révainé Kiss Brigitta	Petőfi u. 1/c
Április 20-án	50 éves	Horák Vincéné Szedlák Eszter	Hunyadi u. 9.
Április 22-én	45 éves	Holes Lászlóné Szakács Tünde	Béke u. 9.
Április 26-án	40 éves	Bacskó Andrea	Kossuth u. 160.
Április 29-én	35 éves	Szilfai Szilvia	Kossuth u. 180.

Májusban őket ünnepeltük!

Május 2-án	65 éves	Géczy József	Akácfa u. 11.
Május 4-én	30 éves	Szandai Mária	Bajcsy u. 3.
	35 éves	Fazekas Gábor	Kossuth u. 74.
Május 5-én	30 éves	Mészáros Péter	Kossuth u. 12.
	75 éves	Dropka Jánosné Hevér Ilona	Béke u. 17.
Május 12-én	35 éves	Fábián Attila	Kossuth u. 124.
	65 éves	Bucsánszki Istvánné Dropka Ilona	Kossuth u. 7.
Május 15-én	55 éves	Szabó Károly	Kossuth u. 114.
Május 16-án	80 éves	Hevér Józsefné Hering Teréz	Kossuth u. 156.
Május 17-én	70 éves	Horák Józsefné Burgundi Erzsébet	Petőfi u. 27.
Május 22-én	35 éves	Csonka Kálmán	Kossuth u. 56.
	50 éves	Bacskó József	Kossuth u. 84.
Május 23-án	70 éves	Hering István	Szabadság u. 8.
Május 29-én	45 éves	Balázs Imre	Kossuth u. 178.
	85 éves	Kalmár László	Petőfi u. 49.

Júniusban őket ünnepeltük!

Június 2-án	50 éves	Horák Józsefné Kiss Ilona	Petőfi u. 38.
Június 4-én	45 éves	Schwanzer Mónika Márta	Kossuth u. 154/a
Június 18-án	60 éves	Fazekas János	Kossuth u. 74.
Június 19-én	55 éves	Duhonyi Zoltán	Kossuth u. 176.
Június 22-én	60 éves	Czimer Lászlóné Bednár Ilona	Kossuth u. 162.
Június 27-én	40 éves	Révai Attila	Petőfi u. 1/c
Június 29-én	70 éves	Bacskó Jánosné Bartus Mária	Kossuth u. 160

Júliusban őket ünnepeljük!

Július 1-jén	35 éves	Szandai Mátyás	Lisznyai u. 15.
Július 5-én	50 éves	Bilák Imréné Németh Elza Julianna	Petőfi u. 10.
Július 8-án	40 éves	Perjési Attila	Petőfi u. 21.
Július 12-én	70 éves	Fábián Jánosné Teplánszki Ilona	Lisznyai u. 11.
Július 16-án	35 éves	Mészáros Zsolt	Rákóczi u. 8.
	80 éves	Kovács Józsefné Szalai Erzsébet	Petőfi u. 55.
Július 17-én	40 éves	Jávorné Barsi Boglárka	Béke u. 20.
Július 18-án	45 éves	Veres Jánosné Tolnai Rita	Rákóczi u. 16.
Július 19-én	50 éves	Szalai Ferencné Kalmár Mária	Petőfi u. 49.
Július 21-én	10 éves	Jávor Boróka Zsuzsanna	Béke u. 20.
Július 29-én	35 éves	Szalai Tibor	Bercsényi u. 6.
Július 30-án	25 éves	Széles Timea	Kossuth u. 44.
Július 31-én	15 éves	Balázs Renáta	Kossuth u. 178.

Isten éltesse Mindannyiukat!*Gólyahír*

2012. március 13-án megszületett a Miloneán Attila és Simon Hajnalka második gyermeke, **Abigél Alma**.

2012. március 21-én látta meg a napvilágot **Bucsánszki Virág**.

Szülei: Bucsánszki Csaba és Oláh Anita.

Sok boldogságot, jó egészséget kívánunk az újszülötteknek és családjuknak!

Gyász hírek

2012. március 1-jén elhunyt **id. Szalai Antal**, aki 1930. március 13-án született. Élt 82 évet.

2012. március 31-én távozott közülünk falunk legidősebb lakója, a 93 éves **Balogh Józsefné Kis Teréz néni**. Született 1919. április 20-án.

2012. május 13-án, 85 éves korában hunyt el **Szedlák Vincéné Horák Terézia**. Született 1927. szeptember 4-én.

2012. június 20-án **Bacskó Józsefet** búcsúztattuk, született 1921. augusztus 9-én. 91 éves korában érte a halál.

Emléküket megőrizzük!